

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 72/2568

ศาลจังหวัดภูเก็ต ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองภูเก็ต ศาลผู้รับความเห็น บริษัท ม. จำกัด (มหาชน) โจทก์
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

บริษัท ม. จำกัด ยื่นฟ้องการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำเลย ซึ่งเป็นเจ้าของและผู้ครอบครองหม้อแปลงไฟฟ้าและสายไฟฟ้าละเลยไม่ดูแลบำรุงรักษาหม้อแปลงไฟฟ้าและสายไฟฟ้า เป็นเหตุให้เกิดเหตุระเบิดและเพลิงไหม้อาคารที่โจทก์เป็นผู้รับประกันภัย ทำให้อาคารรวมทั้งทรัพย์สินของผู้เอาประกันภัยได้รับความเสียหาย จำเลยจึงต้องรับผิดชอบโจทก์ในฐานะผู้รับประกันภัยจากผู้เอาประกันภัย ขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าเสียหาย จำเลยให้การว่า เหตุเพลิงไหม้เกิดจากสายสื่อสารโทรคมนาคมของผู้ขอใช้บริการซึ่งมีหน้าที่ดูแลตรวจสอบ บำรุงรักษา แต่ไม่ดำเนินการให้เกิดความปลอดภัยตามระเบียบหลักเกณฑ์ โจทก์ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยจึงไม่อาจรับช่วงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายในมูลละเมิดจากจำเลยได้ จำเลยได้ปฏิบัติตามระเบียบหลักเกณฑ์และมีได้ละเลยต่อหน้าที่ ขอให้ยกฟ้อง จำเลยยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดภูเก็ตพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีละเมิดที่เกิดจากความบกพร่องในหน้าที่ทั่วไปของเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงครอบครองทรัพย์สินอันตรายทั่วไป ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองภูเก็ตพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คณะกรรมการพิจารณาแล้ว แม้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำเลย จะเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามนัยบทนิยาม "หน่วยงานทางปกครอง" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มีวัตถุประสงค์ในการผลิต จัดให้ได้มา จัดส่งและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า รวมทั้งดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่เป็นประโยชน์แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงอำนาจจัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของจำเลย รวมทั้งในการดำเนินกิจการของจำเลยให้คำนึงถึงความปลอดภัย ประโยชน์ของรัฐและประชาชน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 มาตรา 13 (6) และมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 เมื่อข้อเท็จจริงตามคำฟ้องคดีนี้โจทก์อ้างว่า จำเลยละเลยไม่ดูแลบำรุงรักษาหม้อแปลงไฟฟ้าและสายไฟฟ้า เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ลุกลามไปยังอาคารและทรัพย์สินภายในอาคารที่โจทก์รับประกันภัยไว้จากผู้เอาประกันภัย ทำให้ได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดและโจทก์ได้ชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว โจทก์ในฐานะผู้รับประกันภัยจึงรับช่วงสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายจากจำเลย กรณีตามคำฟ้องจึงเป็นการฟ้องว่าจำเลยซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองละเลยต่อหน้าที่ในการตรวจสอบดูแลและรักษาความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินที่ใช้ใน

การจัดทำสารานุกรมโรคตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่
ผู้เอาประกันภัยของโจทก์อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อ
หน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา 9
วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่อยู่
ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/72/2568>